

med, at den højtærede Minister er kommen i sit nuværende Embede, opstaaet forskellige Betæneligheder, forskellige praktiske Vanskeligheder. Den ene af disse Betæneligheder støttede den højtærede Minister paa, at det, vistnok i Fjor, fra min ærede Medforslagsstillers Side var gjort gældende, at nu havde Arbejderne naaet det, som tilsigtedes ved den ene af Bestemmelserne i Lovforslaget. Om jeg mindes ret, udtalte min ærede Medforslagsstiller ikke dette fuldt ud, hans Udtalelse angik kun Arbejdsforholdene i Bagerier her i Kjøbenhavn og ikke andre Steder. Jeg skal nu lade staa hen, om jeg her husker rigtig, men mig forekommer det rigtignok, at selv om Arbejderne gennem deres Organisationer have naaet det, som kræves i dette Lovforslag, er det dog ikke absolut sikkert, at det vil blive ved at staa fast. Netop derfor forekommer det mig, at der kunde være al Grund til, naar man er enig om, at det, som indeholdes i Lovforslaget, er noget godt, da at stadfæste det igennem en Lov, saaledes at alle fremtidige Kampe om dette Spørgsmaal dermed en Gang for alle ere forbi. Det forekommer mig, at naar Arbejderne, saaledes som jeg maa antage, siden min ærede Medforslagsstiller fremdeles er Medforslagsstiller, stadig ønske denne lille Bestemmelse gennemført, vilde det være helt af den bagvendte Verden, om man vilde sige til dem: Ja, da det, som I forlange, er for lidt, faa I det ikke. Naar det, de forlange, er for meget, faa de det jo heller ikke, hvilket jeg godt kan slutte mig til, medens jeg ikke kan forstaa det førstnævnte. Den højtærede Minister føjede til som sin anden Betænelighed, at han havde en ny Fabriklov under Overvejelse til Fremsættelse i en nær Fremtid. Det er jo noget, som naturligvis bedre lader sig høre. Men paa den anden Side kan den højtærede Minister fra den Tid, han selv var Medlem af dette Ting, ikke være uvidende om, at det er kun saare faa Lovforslag, der blive til Lov lige i den første, ja endogsaa i den anden Samling. Dette kan altsaa i og for sig ikke være nogen Hindring for at arbejde videre paa dette lille Lovforslags selvstændige Gennemførelse. Imidlertid er jeg meget glad over — og det er det eneste Lyspunkt i min Skuffelse — at den højtærede Minister udtalte, at hvis det skulde vise sig, at Fabrikloven ikke blev til noget i denne Samling, vilde han arbejde for, at dette Lovforslag kunde blive ophøjet til Lov. Jeg vil i Henhold dertil anbefale det høje Ting at lade Lovforslaget gaa videre

til hurtigst mulig Behandling, saaledes at den højtærede Minister i det andet Ting kan fremme denne Sag efter sin egen gode Vilje, og naar det Tidspunkt kommer, da han maatte formene, at Fabrikloven ikke bliver til Lov i denne Samling, vil kunne sørge for, at Sagen oppe i det andet høje Ting bliver tagen frem og der bragt til Ende.

Indenrigsministeren (Bramsen): Det undrer mig, at det ærede Medlem, som nu satte sig, ikke er tilfreds med min Udtalelse. Det forekommer mig dog, at jeg har udtalt mig om denne Sag ganske i Overensstemmelse med den Stilling, som jeg indtog, da vi i Udvalgsbetænkningen i For- ening anbefalede en Affattelse af Lovforslaget som den nuværende. I Virkeligheden ere jo de to Bemærkninger, jeg har gjort, slet ikke rettede mod Lovforslagets Indhold. Den ene er rettet imod Forslaget om at træffe en særlig Helligdagsbestemmelse for Bagersvende, og det er jo indrømmet her — det mener jeg i alt Fald, at det blev i Fjor — at en saadan Bestemmelse for Tiden er unødvendig. Min anden Bemærkning gik ud paa at fremsætte en Tvivl om, hvor vidt det vil være rigtigt at vedtage en Lov om unge Menneskers Arbejde i Bagerier, umiddelbart inden man skal til at forhandle om unge Menneskers Arbejde i Fabrikker og fabrikmæssig drevne Værksteder overhovedet. Jeg kan kun gentage, at jeg er villig til at arbejde for dette Lovforslags videre Fremme, ogsaa i den Form, hvori det er forelagt, naar det gaar i Udvalg, og Udvalget virkelig mener, at denne Sag bør fremmes som isoleret Foranstaltning. Jeg har ikke nogen som helst Grund til at indtage en anden Stilling over for dette Forslag end den, jeg indtog i sin Tid, og jeg agter heller ikke at behandle Sagen paa nogen anden Maade. Det er givet, at det er en Speciallov om Bagerier, og jeg anser det ikke for usandsynligt, at man successive kunde fremkomme med lignende Bestemmelser for Bryggerier, Slagterier og andre Virksomheder. Jeg skal for min Del slet ikke have noget imod den stykkevise Reform paa dette Omraade, hvis det viser sig, at den er nødvendig, men paa den anden Side tror jeg, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at hvis denne Sag kunde ordnes samtidig med Ordningen af det hele Omraade, vilde det være at foretrække. Det er det eneste, jeg har ønsket at udtale ved de Bemærkninger, hvormed jeg nylig ledsagede Lovforslaget, som jeg altsaa har den samme Stilling til